2. a) Ako je odgovor na pitanje 1. (b) negativan: treba li članak 3. stavak 3. drugi podstavak drugu rečenicu Uredbe 2015/2120 tumačiti na način da se u situaciji kao što je ona o kojoj je riječ u ovom postupku ograničenje širine frekvencijskog područja koje vrijedi samo za internetski prijenos videosadržaja temelji na objektivno različitim zahtjevima u vezi s tehničkom kvalitetom usluge za određene kategorije prometa?

   b) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 2. (a): treba li članak 3. stavak 3. drugi podstavak treću rečenicu Uredbe 2015/2120 tumačiti na način da identifikacija podatkovnog prometa, koji se odnosi na internetski prijenos videosadržaja, na temelju IP-adresa, protokola, URL-ova i SNI-jeva, kao i na temelju podudaranja uzoraka (*pattern matching*) u okviru kojeg se određene informacije iz zaglavlja uspoređuju s vrijednostima koje su tipične za internetski prijenos videosadržaja, predstavlja praćenje konkretnog sadržaja prometa?

3. Ako je odgovor na pitanje 1. (a) negativan: treba li članak 3. stavak 1. Uredbe 2015/2120 tumačiti na način da se u situaciji kao što je ona o kojoj je riječ u ovom postupku ograničavanjem širine frekvencijskog područja koje vrijedi samo za internetski prijenos videosadržaja ograničava pravo krajnjih korisnika u smislu članka 3. stavka 1. te uredbe (EU) 2015/2120?

([1]) Uredba 2015/2120 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o utvrđivanju mjera u vezi s pristupom otvorenom internetu te o izmjeni Direktive 2002/22/EZ o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama i Uredbe (EU) br. 531/2012 o roamingu u javnim pokretnim komunikacijskim mrežama u Uniji (SL 2015., L 310, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. siječnja 2020. uputio Juzgado de Instrucción de San Bartolomé de Tirajana (Španjolska) – Postupak protiv VL-a

(Predmet C-36/20)

(2020/C 137/48)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Instrucción de San Bartolomé de Tirajana

Stranke glavnog postupka

VL

Druga stranka u postupku: Ministerio Fiscal

Prethodna pitanja

1. Člankom 6. stavkom 1. drugim podstavkom Direktive 2013/32/EU ([1]) utvrđuje se da, u slučaju u kojem su zahtjevi za međunarodnu zaštitu podnesen[i] drugim tijelima koja nisu nadležna za njihovo evidentiranje prema nacionalnom pravu, države članice osiguravaju da se zahtjev evidentira najkasnije šest radnih dana od podnošenja zahtjeva.

   Treba li tu odredbu tumačiti na način da valja smatrati da su istražni suci i sutkinje nadležni za odlučivanje o zadržavanju stranaca u skladu sa španjolskim nacionalnim zakonom kao jedno od tih „drugih tijela" kojima, iako nisu nadležna za evidentiranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, podnositelji zahtjeva mogu izraziti svoju namjeru traženja te zaštite?

2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrdan, treba li članak 6. stavak 1. Direktive 2013/32/EU tumačiti na način da istražni sudac ili sutkinja podnositelje zahtjeva treba obavijestiti o tome gdje i kako podnositi zahtjeve za međunarodnu zaštitu i da ih u slučaju njihova podnošenja trebaju proslijediti sudu, koji je u skladu s nacionalnim zakonom nadležan za evidentiranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu i odlučivanje o njemu, i nadležnom upravnom tijelu kako bi se na podnositelja zahtjeva primijenile mjere prihvata iz članka 17. Direktive 2013/33/EU ([2])?

3. Treba li članak 26. Direktive 2013/32/EU i članak 8. Direktive 2013/33/EU tumačiti na način da se državljanina treće države ne smije zadržati osim ako su ispunjeni zahtjevi iz članka 8. stavka 3. Direktive 2013/33/EU, zato što je podnositelj zahtjeva zaštićen načelom zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja nakon što je istražnom sucu ili sutkinji izrazio navedenu namjeru?

([1]) Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL 2013., L 180, str. 60.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.)

([2]) Direktiva 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvat podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu (SL 2013., L 180, str. 96.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 137.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. siječnja 2020. uputio Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceute y Melilla (Španjolska) – ZP protiv Delegación del Gobierno en Melilla

(Predmet C-38/20)

(2020/C 137/49)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceuta y Melilla

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ZP

Tuženik: Delegación del Gobierno en Melilla

Prethodna pitanja

1. Treba li smatrati da se člancima 18., 49., 63. i 65. UFEU-a protive nacionalna pravila poput onih iz članaka 18., 4. i 29. Leya 8/1975, de 12 de marzo, de Zonas e Instalaciones de Interés para la Defensa Nacional (Zakon 8/1975 od 12. ožujka o područjima i objektima od značaja za nacionalnu obranu) i članka 37. RD-a 689/1978, de 10 de febrero, por el que se aprueba el Reglamento de zonas e instalaciones de interés militar (Kraljevska uredba 689/1978 od 10. veljače kojom se potvrđuje Uredba o područjima i objektima od značaja za nacionalnu obranu kojom se provodi Zakon 8/1975 od 12. ožujka o područjima i objektima od značaja za nacionalnu obranu), jer se njime stranim državljanima propisuju ozbiljna ograničenja za ostvarivanje prava vlasništva – uključujući obvezu ishođenja vojne suglasnosti za potpuno ostvarivanje tog prava, pri čemu je za nepoštovanje te obveze propisano izricanje upravne kazne, od koje su u svakom slučaju izuzeti španjolski državljani – ako se takva ograničenja propisuju u pogledu državljana trećih zemalja premda aktivnosti na koje se odnose ograničenja provode zajedno s državljanima Europske unije?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prethodno pitanje, treba li smatrati da se člancima 18., 49., 63. i 65. UFEU-a protive nacionalna pravila poput onih iz članaka 18., 4. i 29. Ley 8/1975, de 12 de marzo, de Zonas e Instalaciones de Interés para la Defensa Nacional (Zakon 8/1975 od 12. ožujka o područjima i objektima od značaja za nacionalnu obranu) i članka 37. Real Decreta 689/1978, de 10 de febrero, por el que se aprueba el Reglamento de zonas e instalaciones de interés militar (Kraljevska uredba 689/1978 od 10. veljače kojom se potvrđuje Uredba o područjima i objektima od značaja za nacionalnu obranu), kojom se provodi Zakon 8/1975 jer se njime u pogledu stranih državljana propisuju ozbiljna ograničenja za ostvarivanje prava vlasništva – uključujući obvezu ishođenja vojne suglasnosti za potpuno ostvarivanje tog prava, pri čemu je za nepoštovanje te obveze propisano izricanje upravne kazne, od koje su u svakom slučaju izuzeti španjolski državljani – ako se takva ograničenja opravdavaju važnim razlozima u općem interesu povezanima s nacionalnom obranom, uzimajući u obzir isključivo značaj koji javni interesi u odnosu na nacionalnu obranu imaju u zaštiti područjâ od posebnog strateškog značaja?